

קידושין כו

הדין במשנה	מנלן? - המקור לדין	הגבלה או דיון
נכסים שיש להם אחריות - נקנין בכסף	אמר חזקיה, אמר קרא : עדות בכסף יקנו <u>קושי</u> : ואימא : עד דאיכא שטר, דכתיב : וכתוב בספר וחתום! <u>תירוצ</u> : אי כתיב יקנו לבסוף - כדקאמרת, השתא דכתיב יקנו מעיקרא, כסף - קני, שטר - ראייה בעלמא הוא.	<u>הגבלה</u> : אמר רב : לא שנו אלא במקום שאין כותבין את השטר, אבל במקום שכותבין את השטר - לא קנה, ואי פריש - פריש ; <u>חיזוק ל-</u> , <u>אי פריש</u> : כי הא דרב אידי בר אבין כי זבין ארעא, אמר : אי בעינא בכספא איקני, אי בעינא בשטרא איקני ; אי בעינא בכספא איקני, דאי בעיתו למיהדר לא מציתו הדריטו, ואי בעינא בשטרא איקני, דאי בעינא למיהדר הדרנא בי.
נכסים שיש להם אחריות – נקנין בשטר	אילימא משום דכתיב : וכתוב בספר וחתום והעצ צדיק, והאמרת : שטר - ראייה בעלמא הוא! אלא מהכא : ואקח את ספר האקנה.	<u>הגבלה</u> : אמר שמואל : לא שנו אלא בשטר מתנה, אבל במכר - לא קנה עד שיתן לו דמים. <u>קושי</u> : מתיב רב המנונא : בשטר כיצד? כתב לו על הנייר או על החרס אף על פי שאין בהם שוה פרוטה שדי מכורה לך, שדי נתונה לך - הרי זו מכורה ונתונה! <u>תירוצ 1</u> : הוא מוטיב לה, והוא מפרק לה : במוכר שדהו מפני רעתה. <u>תירוצ 2</u> : רב אשי אמר : במתנה ביקש ליתנה לו, ולמה כתב לו לשון מכר? כדי ליפות את כוחו.
נכסים שיש להם אחריות – נקנין בחזקה	1. אמר חזקיה. אמר קרא : ושלם בצריכתו תפשתו, במה תפשתם? בישיבה. 2. דבי ר' ישמעאל תנא : וירשת אותה וישבת בה, במה ירשתם? בישיבה.	
שאינ להם אחריות - אין נקנין אלא במשיכה	1. דכתיב : וכי תמכרו ממכר לצמיתק או קנה מיד צמיתק, דבר הנקנה מיד ליד. 2. ולר' יוחנן דאמר : דבר תורה מעות קונות, מאי איכא למימר? תנא תקנתא דרבנן קתני.	
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, ובשטר, ובחזקה	ויתן להם אביהם מתנות וגוי' עם ערי מצורות ביהודה	

שאלה: איבעיא להו: בעינן צבורים או לא?

המקור	הדחייה
ר' עקיבא אומר: קרקע כל שהוא חייבת בפאה ובבכורים, ולכתוב עליה פרוסכול, ולקנות עמה נכסים שאין להם אחריות; ואי אמרת בעינן צבורים, כל שהוא למאי חזי?	תרגומא רב שמואל בר ביסנא קמיה דרב יוסף: כגון שנעץ בה מחט. קושי: א"ל רב יוסף: קבסתן, איכפל תנא לאשמועי' מחט? תירוץ: אמר רב אשי: מאן לימא לן, דלא תלה בה מרגניתא דשוויא אלפא זוזי.
אמר ר' אלעזר: מעשה במדוני אחד שהיה בירושלים, שהיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה, אמרו לו: אין לו תקנה עד שיקנם על גבי קרקע; מה עשה? הלך ולקח בית סלע סמוך לירושלים, ואמר צפוני זה לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות, ומת, וקיימו את דבריו; ואי אמרת בעינן צבורים בה, בית סלע למאי חזי?	הכא במאי עסקין - לדמי. חיזוק לדחייה: ה"נ מסתברא, דאי ס"ד מאה צאן ומאה חביות ממש, ניקניהו ניהליה בחליפין. קושי על החיזוק: ואלא מאי? לדמי, ניקניהו ניהליה במשיכה! תירוץ: אלא דליתיה למקבל מתנה, ה"נ דליתיה למקבל מתנה. קושי: וניזכינהו ניהליה אגב אחר! התירוץ: לא סמכה דעתיה, סבר, שמיט ואכיל להו.
	קושי: ואלא מאי אין לו תקנה? תירוץ: ה"ק: למאי דלא סמכה דעתיה, אין לו תקנה עד שיקנם על גבי קרקע.